

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— forint
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hére 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden nap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kladóhivatal:

Főpiacz, a városházzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petű soronként 5 kr-ával számítatnak.

Közlekedésügyi minisztérium.

Budapest, december 6.

Báró Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter már kibocsátotta a meghívókat a Budapesten létesítendő kereskedelmi kikötő tárgyában tartandó szaktanácskozmányra és most már csak előkészítik a minisztériumban ezeket a felette fontos tanácskozásokat, mielőtt megtennék az első lépést a nagyszerű vállalkozás kiviteléhez. Ennek a forgalmi eszköznek közgazdasági fontosságáról kötelet lehetne írni és még mindig nem méltatnók eléggé annak horderejét. Csak meg kell gondolni, hogy a Vaskapu megnyitásával az egész dunai forgalom a Kelettel szabaddá tétetett és hogy ennek a forgalomnak az egész magyar Dunán egyetlen kikötő sem áll rendelkezésére, mely csak a legkisebb mértékben is képes lenne eleget tenni a legszerényebb követelményeknek.

Baross Gábor nagy műve nagy szabású kiegészítésre szorul s ezt tervezte és kezdeményezte báró Dániel, ennek kiviteléhez fogott épp most. Baross igen elkényeztette a nemzetet egy kereskedelemügyi minisztertől igényelt tevékenység és teljesítő-képesség tekintetében. Nagy koncepcziókat, igen sok szorgalmat és soha nem pihenő tevékenysé-

get vár, mert ezeknek az áldást-hozó tulajdonságoknak kolosszális értékét a volt kereskedelemügyi miniszteren eléggé megtanulta ismerni.

Tehát nem árulunk el titkot, ha báró Dániel kereskedelemügyi miniszternek gyakran még éjjel-után is kivilágított ablakaira utalunk, kinek a rendelkezésére álló nappali idő sokkal szűkebben van kimérve, hogysen kénytelen lenne azt az esti és éjjeli órákkal megtoldani. A nagy koncepcziókat, a kolosszális munkaerőt, a soha el nem fáradó szorgalmat nagy elődétől örökölte és meg kell adni, hogy báró Dániel, a grand seigneur, aki valóban nem szorult rá a legszorgalmasabb és a legmunkásabb hivatalnoka a tárcájának.

Mellette áll egy egy jól iskolázott hivatalnoki testület, melynek élén Vörös László államtitkár és Ludvig Gyula miniszteri tanácsos a legjobb példával járnak elül. Az előbbinek jut a minisztérium összes teendőinek elintézése, tárgyalása és előkészítése és szinte szerencsésnek kell nevezni Dániel kezét, amely ilyen munkatársat tudott szerezni.

Midőn tele vagyunk díszlettel a magyar közlekedésügy e három kitűnő férfira, tesszük ezt abból az okból, mert Bécsből egy kísérleti léggömböt bocsátot-

tak fel, melynek nem volt más célja, mint egy külön közlekedési minisztérium lanszirozását megkísérelni. A kereskedelemügyi minisztérium ketté osztásáról akartak tudni és a magyar főrendiház egyik tagját már meg is nevezték, mint leendő magyar forgalomügyi minisztert, a la Gutenberg vasuti miniszter Ausztriában.

A „Pester Correspondenz“ megbízható értesülések alapján biztosít, hogy e híresztelésekből egyetlen szó sem igaz. A tárcza ketté osztása sem szükségessé nem lett, sem kilátásba nem vétetett. A legjobb bizonyítékot arra, hogy e minisztériumban új szervezést nem terveztek s nem tervezhettek, annak éppen a mostani kitűnő szervezete szolgáltatja, amely lehetővé tette, hogy a magyar államvasutak a millenniumi esztendőben éppenséggel dícséretre méltó sikerrel működtek. Arról az oriási forgalomról, melylyel az államvasutak ez évben megbirkóztak, csak félig-meddig találó képzeletet alkothatunk magunknak, ha meggondoljuk, mily roppantul leszállított díjak mellett érték el mégis majdnem hat millió frtra rugó több bevételt. És sehol sem volt panasz pontatlanság, rendellenesség, vagy egyéb vizsátság miatt; mindenütt rendes ellátása a teendőknél és szinte

TÁRCZA.

Hulló csill g.

Írta: K—cz Á—s.

— A Debreczeni Ellenőr eredeti tárczája. —

Már három nap óta ittak az urak a simándi kastély gótstílyú ebédlőjében és még sem jutott egyiküknek se eszébe hazamenni.

Csengett a pohár s mivel az első banda a harmadik éjjel kiejtette kezéből a vonót, a gazda Berey Berezi berendelte a téglavető cigányokat a tanyáról.

Az inasok állóhelyükben aludtak a kimerültség, no meg a bor hatása következtében, amiből ők is kivették busásan a részüket.

A drága asztalnemű össze-vissza volt öntözve a feldölt üvegekből kiömlő bortól s finom poharak elcsorbulva vagy összetörve heverték az asztalon.

Csupa fiatal emberekből állt az egész társaság, mely annyira megszerette a Berey Berezi vendégszeretetét, hogy nem akart onnan mozdulni egy tapodtat sem.

A fiatal urakon nagyon meglátszott az átvirrasztott éjek s a vértkergető bor hatása. Tomboltak, danoltak és magyar szokás szerint minden lelkiismeret furda-

lás nélkül verték a kiürült csengő poharakat az ebédlő freskóképes falához.

És talán szét se osztott volna a vigvendégsereg egyhamar, ha János az öreg kulcsár be nem rontott volna a mulatók közé olyan robajjal, hogy még Dengelegi Laczinak is torkán akadt a szó.

Nagyságos Uram! kiáltott János a gazda felé, nagy baj van.

Tedd oda, ahonnan vetted kiáltott rá Berey Berezi és lódulj aludni szaporán.

Eltették már azt Uram, felelé a kulcsár, most már csak az a kérdés, hogy megtaláljuk-e...

Kit, mit? pattant fel a gazda.

A Nagyságos asszonyt, ezelőtt vagy két órával megszökött a Bánáti Jóska fiával s elmenetelekor azt üzentte a nagyságos Urnak, hogy nem akar többé egy fedél alatt látni ilyen korhelyekkel, mint az urak...

Berey Berezi e beszédre olyan józan lett, mintha három napon át nem bort, hanem vizet ivott volna, a társaság meg a nagy csudálkozásban elfelejtett inni a megtöltött poharakból.

Félóra mulva Berey Berezi egyedül volt kastélyában, vendégei kámfor módjára párologtak el, a min nem is lehet csodálkozni, mert bizony az ember nem

szívesen időzik egy rutul megcsalt férj társaságában.

Berezi kinyitotta a kertre néző ablakot. A hajnali hűs levegő csak úgy ömlött be a szobába, mely még most is telve volt fojtó szivarfüsttel. Teli tüdővel szivta be a friss levegőt, miközben gondolkodva járt fel s alá érthetetlen szokat mormolva.

Meghalsz kutya, ordított fel egyszerre Berey. Nem engedem, hogy nevem büntetlenül meggyalázd. Felkereslek benneteket, ha a föld alá bujtatok is. Lakolni fogtok. Nem ismeritek Berey Berezit, ha azt hiszitek, hogy magán hagyja száradni e gyalázatot...

Majd átöltözött, fogatott és átment a mintegy félmérföldre lévő Bánáti kastélyba.

Amint a virágos terrasz elért, az öreg Bánáty tárt karokkal fogadta.

Isten hozott édes öcsém, kiáltott Bereyre az öreg ur. Ezer esztendeje nem láttalak, na de így van az, ha az ember mindig otthon turbékol a galambjával.

Nem az Isten, hanem az ördög hozott ide engem felelt sötéten, verben forgó szemekkel Berezi. Az ur fia elsöktette a feleségemet. Ha itt vannak, adja ki az ur őket, mert különben pozdorjává töröm esontjukat.

Az öreg Bánáty majd leszédült e be-

bámulatos vezetése az ezerkaru szörnynek.

A kereskedelemügyi miniszteriumnak fent említett három vezető személye teljes igényt szerzett magának működésével a nemzet nem muló elismerésére és a nemzet biztonnal bossusággal és elkéséredéssel fogadná, ha a mai erős és biztos szervezetet csak gyengén is megráznák.

Oly sok intézmény létezik, amelyre ráférnének a reformok, hagyjuk tehát a vak reformbuzgóságtól érintetlenül a kipróbált és bevált intézményeket.

Belföldi hírek. (A képviselőház munkarendje.) Ma hétfőn veszi a Ház tárgyalás alá az indemaytról szóló törvényjavaslatot, mely körülbelül két napot (kedden ünnep lévén, nem lesz ülés) fog igénybe venni. Szerdán bemutatják a felirati bizottság felirati javaslatát. Csütörtökön vagy pénteken alkalmasint az ujonczozásról szóló törvényjavaslat kerül tárgyalás alá. S a jövő héten elkezdődik a felirati vita. -- (Belépés a szabadelvű pártba.) Rudnyánszky Béla orsz. képviselő, a nemzeti párt volt tagja, tegnap a szabadelvű pártkörbe belépett és tegnap meg is jelent a klubban. -- (A válaszfelirat.) A képviselőház felirati bizottsága a szabadelvű pártkör helyiségében gyűlést tartott, a melyen tárgyalás alá vette a felirati javaslatot, melyet Pulszky Ágost fogalmazott. A felirat nem egyéb, mint a trónbeszéd parafrázisa. A javaslatot ma terjesztik be a képviselőházhoz. -- (Kiegészítő tárgyalások.) Az osztrák és a magyar kormány megbízottai a most Budapesten tartandó értekezletükön tanácskozni fognak a valuta-rendezés ügyében is. Megállapítják a kibocsátandó öt koronás ezüstpénz alakját. Tárgyalás alá kerül a koronaértékben való kötelező számítás is.

A szövetkezetekről.

Írta: Dr. Gidófalvy István.

Örömmünnetet ülhet hazánkban a szövetkezeti eszme minden igaz bajnoka, mert

szédre. Hallotta ugyan, hogy fia ura belénáthásodott a Berey Berezi feleségébe, de arról nem is álmodott, hogy elszóktette a kaczer asszonykát éppen most, mikor a szép Gózy Margittal kötendő esküvőjének a napja ki volt tűzve.

Hát edes öcsém bizony ez nagy baj, de hidd meg, hogy nem tudok a dezentorokról semmit. Egy hete már, hogy a fiam elment, mint állítá Bécsbe, azóta nem fordult meg a ház tájékán se. Hanem még nem lehetnek messze és azt hiszem mihamarább elesipjük a szökevényeket.

A lóhátos emberek azonban, kiket kiküldtek kémleni a szökevények nyomait, eredménytelenül tértek vissza napszállatkor. Maga Berey Berezi se tudott nyomra jönni és éppen hazafelé tartott, mikor a Gózy Margit hangját hallotta.

Berey kedvetlenül fordult vissza s a leányra tekintett, ki résztvevőleg nyujtotta felé kezét.

Majd elmosolyodott és így szólt: Sohse busuljon Berey, látja én sem busulok, pedig magának megmondhatom, hogy nagyon szerettem Bánátyt. Az eset után azonban nem maradt meg egy szikrája sem lelkemben az iránta érzett vonzalomnak és én kitörültem még emlékéit is szivemben annak, ki ugyszólván az oltár küszöböl gyalázta meg szerelmünket.

Berey némán hallgatta a Margit hatá-

ez eszme hódításainak hire eljutott már a trón zsámolyához is.

Ó Felsége a király is meg van nyerve az ügynek.

A második ezerév kezdetén, mikor először találkozott a király a nemzet képviselőivel, trónbeszédében a következőket intézte a nemzethez:

„A mezőgazdasági helyzet javítása és a földbirtokos osztály, különösen a kisbirtokosok ellenálló erejének fokozása kormányunk folytonos gondoskodásának tárgyát képezi. E czélra fognak szolgálni a gazdasági erők szövetkezése, — a hitelügy fejlesztése, az állattegyesítés emelése, az állategészségügy államosítása, az állatforgalom biztosítása és az állatbiztosítás iránt tervezett intézkedések.”

A királyi ajkáról elhangzott e pár szóban óriási eredményeket látunk.

Látjuk azt, hogy ez az eszme nagy mértékben hódít mindenfelé, kicsinyt és nagyot egyaránt.

Több mint egy évtizede kitartóan munkál és küzd hazánkban egy önzetlen, lelkes kis sereg, hogy azokat az eszméket, melyeket most már a király is ajkaira vett, hazánkban kedveltekké, népszerűkké és hatalmasakká tegye.

Országszerte saját felelősségére és költségére, községenként külön-külön községi hitelszövetkezeteket alapít e sereg, azokat szeretettel neveli, pénzzel ellátja, dédelgeti, ellenőrzi, az ügyvezetésbe betanítja és ha már elég erősek, hogy saját lábukon megálljenek, szárnyra bocsátja.

Igazi szülői meleg szeretettel úgy bánnik e szövetkezetekkel, mint egy jó édes atya gyermekeivel.

Eredményt is ért el e sereg, mert hazánkban már több mint ötszáz községben több mint száz ezer ember áll és dolgozik a szövetkezeti zászló alatt.

Ezek a kis szövetkezetek jól beváltak.

Tőkésítettek az üzletrészekre történt befizetések útján, hatásos befizetésekkel, maig több mint két millió forintot, takarékbetétek útján pedig ezt jóval felülmúló összeget. Idegen hitelt élveznek e szövetkezetek ebben az esztendőben nyolcz-tíz millió forintot; úgy, hogy ma már évente tizennégy-tizenöt millió

rozott beszédét és szégyelni kezdte magát, hogy ő busul a hűtlen asszony után. És e pillanatban azt találta, hogy a szivüket ért közös csapás közelebb hozta őket egymáshoz.

Igaza van Margit — felelé Berey. Nem érdemi meg, hogy busuljak utána. Ha szétszakította a köteléket, ám legyen boldog, de az én szivemben nincs többé hely számára.

És midőn e szavakat mondá rátekinített Margitra. Oly szépek, eszményinek és tisztának tűnt fel előtte ez a leány, kire azelőtt ügyet sem vetett.

Berey elkísérte Margitot s bufelejtésül betért hozzájuk beszélgetni.

Eppen theához készültek, midőn egy levelet hozott az inas Margitnak. A Bánáty írása volt. Margit közönyösen bontotta fel azt s szilárd hangon a következőket olvasta: Édes Margit! Nem akarom önt boldogtalanná tenni, mert én Bereynét szeretem. Elbucsuzni még is fájt volna, azért mentem el szóltanul, titkon. Feledjen el stb.

Margit nem olvasta tovább a levelet, hanem bele dobta a lobogó lán-gok közé.

Berey Berezi hűtlen neje ellen megindította a válópört. Elváltatták és ez időtől kezdve Berezi gyakran időzött a Gózynek házában.

forint az az összeg, a mit hazánkban a községi hitelszövetkezetek a hitelre szoruló szövetkezeti tagok kezébe juttatnak.

Ma a hitelszövetkezeteknek a pénz otthon, falukban 5-6%-ba kerül. Ha a községi hitelszövetkezet legfeljebb 2%-al többet is szed be az adósoktól, azt évenként — év végén levonva a kezelési költségeket — felosztja az adósok között, mert csak szövetkezeti üzletrészes tag kaphat hitelt. Ezzel meg azt a sokak előtt hitetlen dolgot létesíti, hogy az adós kap osztalékot és hogy minden magyar gazda üzletrészes is lesz és nem fog a részvény csak a pénzzel bíró gazdag emberek javára jövedelmezni.

Egy-egy üzletrészt még a koldus is megszerezhet magának. Mert ha naponként egy krajezárt is tőkésít, öt év alatt egy teljesen befizetett üzletrészes van.

És mivel az első hatos befizetése által a szövetkezeti tagság minden jogait és előnyeit is élvezi: alig lesz arra eszt, hogy a többi krajezárokat félre ne rakja.

Ezeket és az ehhez hasonlókat tudta meg Ó Felsége, minden szépre és jóra fogékony, jóakaratu királyunk. Ezeket akarja a kormány útján hazánkban általánosítani és népszerűsíteni. És ezért is fogja majd a nemzet zöme, mint legjobb királyát szeretni és áldani.

A tiz év legelején a dolog nehezen és lassan ment. Egy-egy szövetkezetet alakítottak itt is, ott is; az ország minden vármegyében egyet-kettőt. Oda jártak a szomszéd falubeliek tanulni. A vásárokon a vásáros nép tárgyalgatta az új dolgot; a kapálóban megvitatták, megbeszélték és így történt meg az, hogy egy-két község szövetkezői az igazság erejével a vármegye összes gazdáit megnyerték az eszmének.

A gyakorlatilag kipróbált és jól bevált dolgot törvényjavaslat alakjában dr. Nagy Ferenc budapesti egyetemi tanár gyurta át. A tábor többi munkatársai ezt a javaslatot megbirálták, gyakorlatilag bevált helyes módosítványokat indítványoztak, azokkal a kész törvényjavaslatot kiegészítették, pótolták, helyesbítették.

Ez átdolgozott javaslat értelmében a már megalapított szövetkezetek regeneráltak-

A mindennapi érintkezés Margittal elvonta Bereyt a léha időtöltésektől és mulatságoktól. Szorgalmas gazda lett belőle és belátta hogy az életben egy férfinak komoly kötelességei is vannak.

Egy év múlva Berey Berezi nőül vette Gózy Margitot s ugyanazon nap, midőn az esküvő megtörtént, az öreg Banáty kitagadta a fiát az örökségből.

Bánáty Béláról és az egykor ünnepele Bereynéről évek óta hallgatott a hír. Az emberek elfeledték mindkettőjüket s midőn a dugszadag Bánáty meghalt, vagyonaát Berey Berezi re testálta.

Evek multak el, midőn egyszer Berey a fővárosban időzván, egy alkonnyatkor nagy népesödületet látott az utcán. Kíváncsiságból ő is a tolongók közé ment. Egy nő védekezett ott vadul a rendőrök ellen. Zsebtolvajlásan érték s beakarták kísérni. Midőn a dulakodásban a nő kendője lecsuszott fejéről Berey Berezinak a fájdalom belenyilalt szivébe.

Az asszony, kit a börtönbe vittek az ő első felesége volt..

A hidegtől-e vagy a meghatottságtól egy könyvet törült le szeméről Berezi és hallgatagon megfogadta, hogy Margitnak sohasem fogja elmondani azt, aminek tanuja volt.

tak, úgy, hogy megtörtént az, hogy egy még meg sem hozott törvényt a kormánytól és törvényhozástól teljesen független, önálló egyének kipróbálták és ma már egy minden igényeknek megfelelő törvényjavaslat a dr. Nagy Ferencz szövetségi törvényjavaslata.

Ezt kell a törvényhozásnak törvényerőre emelnie.

Nem lesz kicsiny munka. Megpróbálja majd a földművelési miniszter erejét, munkabírását, kitartó szívósságát. A mint a kezdeményezők kis serege alig tudott megküzdeni a nagy tőke antagonizmusával, ez még inkább ellene fog állani egy ilyen, az ország lakóinak nagy részét jólétbe helyezni és függetleníteni akaró szociális törvény meghozásának. Ebben azt mondhatni: elbirtoklás utján szerzett jogát látja majd megsérteni, hogy a nagy tőkének (részvényeseknek) joga van a hitelre szorult szegény földművestől különböző címeken beszédett busás kamat jövedelemre és osztalékra.

Pedig nincs igazuk.

Mindenkinek egyenlően joga van, hogy sorsán segítsen és senkinek sincs joga, hogy mások kárán gazdagodjék.

A kereskedelmi nagy tőke, ha nagy haszonra akar dolgozni, ne kamatoztassa pénzét és hitelét megszorult földműves népen magas kamatra, biztosan, minden kockázat nélkül, hanem vállalkozzék: építsen gyárakat, kezdjen más iparvállalatokat, gyámolítsa belterjesebben a kereskedőket.

A szövetségi eszme hívei nem kérnek sokat. Csak arra van szükségük, hogy a gazdák tőkét a gazdák javára, azk utján gyümölcsözőleg kezeltesse és az állam az országgyűlés és kormány utján nyújtson segítséget, hogy ezt tehesse.

(Vége köv.)

Báli tudósítás.

— A miről nem írnak a riporterek. —

Már korán délután megindult a készülődés. Előveszik a suhogó ruhákat, a rizsport, a legyezőt. A leány szemei lázban égnek, szíve összeszorul, úgy fél valamitől. A mama is ideges, de nem szól egy árva szót sem arról, a mi gondokat okoz neki. A papa komoran sétál föl és alá, mintha temetésre készülne. Olyan különös hangulat uralkodik a házban, mindenki komoly, pedig multságba készülnek, ahol szórakozni és táncolni szoktak az emberek. A táncz, a táncz, ez ám a szörnyű dolog. Egy gondolat forog mind egyikük eszében:

— Lesz-e tánczos? Nem kell-e majd petrezselymet árulni?

Ez a gondolat kíséri folyton a multságba menőket, sőt még ott is szüntelen zaklatja őket. Ott érzi csak igazán a leány mily kevés joga van neki és mily nagy a férfiak hatalma? Ha a nők emancipációja nagyobb mérvet fog ölteni és diadalra fog jutni, úgy bizonyára megszűnik ez az elkeseredett állapot is, amelyet szegény, tánczolni vágyó leányok kénytelenek átélni...

A cigány huzza. A leány remegve ül a mama mellett. A papa távolból szemléli az egész jelenetet. A közepen ott állnak a mai fiatal emberek. (Oh azok a mai fiatal emberek!) Van közöttük egy kettő, a ki szenvedélyes tánczos, ki szüntelenül ott lejt végig a parketten egyik-másik leánnyal. De a többiek! Az egyik némán

bámul a levegőbe. Még alig 21 éves, de a legnagyobb nemtörődőséggel morogja:

— Bolondság!

A másik hevületekenyebb, szívében nyugtalankodik valami, ha meglátja „Ó“-t. Természetesen csak „Ó“ vele tánczol, kivéve a „muszáj“ turokat.

A rendezőbizottság tagjai merészen integetnek a cigánynak és buzdítják a többieket:

— Tánczoljatok fiuk!

Azonban a mint csak lehet, kiszöknek az étterembe, a hol söröznek, spricczereznek.

A leány most már éppen olyan ideges mint a mama. Ha egy párt lát maga előtt eltánczolni, gyenge pir futja át az arcát. Illuziói, reményei, melyeket heteken át szőtt, teljesen eltűntek, nem is fél már, hanem keserű bosszúság fogja el. Ha azután néha-néha odatéved egy-egy tánczos, kénytelen kelletlen mutat barságos arcot, mialatt szívében vihar dul.

Azután jönnek a négyesek. A zene felzendül, a párok sétálni kezdenek. Azután felállanak. Mindig több és több pár sorakozik a glédába. S akkor látható, kinek nincsen tánczosa, ki ül? A rendező néhány percig fel és alá rohan, azután úgy tesz, mintha nem venne észre semmit és hangosan elkiáltja magát:

— Sénaglé!

Kipirult arczezal, összeszorult szívevel nézi végig a leány a figurákat. Alig várja, hogy véget érjen, pedig oly sokáig tart.

Ha azután vége szakad a táncznak, — a leány halkán, remegve sugja a mamának:

— Menjünk haza!

A mama nem szól semmit. Szótlanul felkel és indulnak, de indulás közben az ő arca is kipirul. Szinte érzi azokat a szuró tekinteteket, melyeket az ott maradó reá vetnek.

Hazaérnek. A leány leborul az ágyra és elkezd zokogni, a papa ismét komoran fel és alá sétál, a mama pedig zsörtölődő hangon nem hizelgő dolgokat mond a mai fiatalemberekről.

A báli tudósító pedig lemegy a szerkesztőségbe és lendületesen megírja:

Tegnap ismét egyike azoknak a fényes multságoknak zajlott le, melyre bizonyára mindnyájan a legnagyobb élvezettel gondolnak vissza...

S z i n h á z.

(P.) Szombaton „Uff király“ című kedves zenéjű operette került színre telt ház előtt, jó előadásban.

Sziklai Miklós (Uff király) valamint Follinus (Szirokkó) e két kiváló komikus az egész estén át hangos derűtségben tartotta a közönséget. Alakításuk egészen discret volt, mindenik érzékelt túlzásba esni, azonban a szerep komikai oldalát hatalmasan kidomborítva játszották. Mókáikon folyvást kaczagott a közönség.

Kaposi Józsa (Lazuli) szerepét az ő szokott kedvességével ruházta fel, szépen énekelt és sok tapsot kapott.

Szendé Anna (Laula) gyönyörűen adta elő énekszámait, igen discretén játszott s partnerével együtt sok tapsot és kihívást kapott.

Locsarekné (Aloé) játékát felesleges

dicsérni, kaczagtunk neki eleget és tapsoltunk sokat.

Püspöky Imre (Ériszon) a méltóságára büszke nagy követet pompás humorral ruházta fel s kitűnő alakítást nyújtott.

Úgyes volt Rubos (Tápióka) a titkár szerepében, valamint Vágó (Rendőrfőnök) is megfelelő alakítást nyújtott.

— Vasárnap délután gyerek és népelőadásul „Ali baba és a negyven rabló“ című tündérregő került színre, a rossz idő miatt kevés számú közönség előtt.

A gyermek világ különösen jól mulatott a szép látványosságokon s az ügyesen rendezett tarka-barka csoportokon s alig győzte tapsolással és éljenzéssel jutalmazni a közreműködőket. Persze a kihívásoknak sem volt vége hossza s a végén csak úgy ragyogott a sok gyermek arc az örömtől mikor Ali baba a sok megpróbáltatás után diadalra jutott.

— Vasárnap este Szigligeti Edének „A cigány“ című népsziműve került előadásra kiváló jó előadásban — egészen telt ház előtt.

Szilágyi Vilmos (Zsiga) a vén cigány szerepében, ismét bizonyosságát adta annak, hogy sok oldalu művész, a ki gondos tanulmányokkal teremt meg alakjait s szerepét a legkisebb részletekig átgondolja s könnyed játékával annak jellemét tökéletesen kidomborítja. Az ő cigánya nem sablonszerű, hanem egy igazi cigány volt; az ő szájából a cigányos dialektus, nem affektált, nem erőltetett, annál fogva nem túlzott — de természetes volt. Nagy érdem, hogy mindig az intelligens közönségnek játszik s ezzel éri el a legnagyobb hatást, hogy nem a hatásra számít. Művészi volt játéka minden részletében s a közönség a legnagyobb elismeréssel adózott a szerzett élvezetért s számtalanszor hívta lámpák elé.

Komjáthy (Rózi) nagy drámai erővel játszotta meg szerepét. Örülési jelenete, majd abból való kibontakozása oly szép, oly discret volt, hogy azt nála szebben senki sem játszhatja meg. Megindító szép volt az a jelenete is, midőn a lakadalmas nép között megjelenik. Ez az igazi képe egy szerelmében megtört lánynak. Kevés szem maradt a nézőtérén szárazon, mert a játék bensőségteljes s a hatás közvetlen volt. A nagy művésznőnek sűrű tapsokkal adózott a hálás közönség.

Békéssy Gyula (Gyuri) a szerelmes paraszt legényt igen szépen alakította s mindvégig kellő drámai erővel játszotta meg. Dalait érzéssel s nagy precizitással énekelte; gyönyörűség volt hallani azt a szép bariton hangot, melynek párja nem sok van a vidéken. Hatalmas tapsok jutalmazták meg megfelelő játékát és énekét.

Kaposi Józsa (Éva) szerepébe nem tudott elég melegséget önteni. Dalait sem énekelte úgy, mint a hogy mi már azt megszoktuk tőle? Ugy tetszett, mintha egy kis indispozícióval küzdött volna.

Vidor Dezső (Peti) valamint Rubos (Ferde) megfelelő jó alakítást nyújtottak. Jó volt a Locsarekné (Rebeka) és a beteg Sziklay helyett beugrott Beczkóy (Márton) a papucs alatt nyögő paraszt szerepében.

A közreműködők mindenike ambícióval játszott s így az összeloadás kitűnő volt.

Ugy a szombati, mint a vasárnap esti előadást a nagyváradi színügyi bizottság elnöke végig nézte, hogy meggyőződjék a váradi színkörért pályázó Komjáthy társulatának minőségéről. Hisszük, hogy jó benyomást viszen magával, mert Komjáthy olyan nagy társulattal bír s ebben olyan kiváló erővel rendelkezik, hogy nagyobb egysem, jobbat pedig alig bír felmutatni a vidék egy igazgatója is.

NAPI HIREK.

— **Tisztújító közgyűlés.** A sok izgalommal, nyugtalansággal várt tisztújító közgyűlésre a meghívókat már megkapták a városatyák, akiken most néhány napig ötszáz pályázó szeme függ bizva, reménykedve. A nevezetes közgyűlésre a következő meghívót bocsátották ki:

„Meghívó a f. 1896. évi december hó 10-ikén — esütörtökön — délelőtt 9 órakor a városháza nagy termében tartandó bizottsági közgyűlésre. Tárgyak: 1. Kijelölő bizottság megválasztása. 2. Tisztújítás. 3. Polgármesteri évi jelentés 1895. évről. Debreczen, 1896. december 5. Gróf Degenfeld József, főispán.

— **Bizottsági ülések a vármegyénél.** Hajdúvármegye *állandó választmány*a ma délelőtt kilenc órakor a vármegyeháza nagy tanácstermében, gróf Degenfeld József főispán elnöklése alatt a f. hó 15-iki közgyűlés tárgyait előkészítve czéljából ülést tartott. — *Az igazoló választmány* folyó hó 11-én ülésezik a november hó 19-én végbement törvényhatósági bizottsági tagválasztások igazolása s az egyes választások ellen, esetleg beérkező felszólamlások elbírálása czéljából.

— **A pályázatokról.** Debreczen szab. kir. városánál e hó 10-én betöltendő 51 hivatali állásra mintegy hatszáz pályázat érkezett be, melyek közül egy-egy van a polgármesteri és főügyési, 101 pedig a 11 őrnöki állásra. A pályázók névsorát még idő előtt valóban tartjuk közölni és épen azért csak annyit írunk a kiírt pályázatok eredményéről, hogy az ugy szám, mint a pályázók munkaképessége és tehetsége tekintetében a város jövő adminisztrációjának nézőpontjából igen kedvező.

— **Jegyzőkönyvhitelesítés.** Az egyházkerületi közgyűlések jegyzőkönyvének hitelesítése czéljából, a közgyűlés által kiküldött bizottságot Kiss Aron püspök holnap délelőttre a kollegium kis tanácstermébe összehívta.

— **A nőegylet köréből.** A nőegylet vezetése és pártfogósága alatt levő női-iskolában tegnap délután szép közönség gyűlt egybe, hogy tanuja legyen e hézagpótló intézet házas ünnepségének. A nőegylet elnöksége ugyanis elhatározta, hogy ezentul időnkint felolvasásokat tart esekély 20 krajczár beléptidij mellett a női-iskola czéljaira. Tegnap délután 3 órakor volt az első felolvasás, melyet S. Szabó József tanár, nőegyleti titkár remek és költői szépségben gazdag megnyitó beszéde és Berthóty Paula k. a. szépen átértett szavala előzött meg. A kis terem zsufolásig megtelt az előkelő és a szent ügy iránt nemesen érdeklő közönséggel, melynek soraiban ott láttuk Kis Aron püspököt, Veressné Szathmáry Teréz, Nemes Kálmánné, Paksy Imréné urnőket, Szabó Kálmánné urnő leányával Brunner Edéné, Kalocsa Róza, Béressy Sámuelné, Gaszner Károlyné, Torday Gáborné, Takács Ferenczné, Varga Károlyné urnőket, a helybeli leánynevelő intézetek buzgó és minden nemes ügyért érdeklődő tanítónit, Eötvös Károly Lajos kir. tanfelügyelőt, Kardos László nagykereskedőt, Örvényi Ottó gyógyszerészt Koncz Akos felügyelőbizottsági tagokat, Csáthy Károlyt leányával, a napi sajtó képviselőjében Gily Edét, a Debreczeni Hírlap f. szerkesztőjét és még számosakat, kiknek nevét nem sikerült feljegyeznünk. A titkári megnyitó és a Berthóty Paula k. a. szavala után Kalocsa Róza urhölgyült a felolvasó asztalhoz és remek felolvasásával mindvégig lekötötte a hallgatóság figyelmét. A poétikus szépségű felolvasás

közlését a kitűnő írónő lapunk részére is szíves volt átengedni és azt legközelebb hozni fogjuk köszönettel. A tegnapi erkölcsi és anyagi siker fényesen igazolja, hogy a nőegylet ezen új intézkedése csakhamar népszerűvé lesz, mit lelkünk-ből óhajtunk.

— **Az alsó nyírvídségi víz lecsapoló társulat népes közgyűlést tartott** ma d. e. a városháza nagytermében gr. Szapóry György elnöklése alatt. A közgyűlés egy rögtönzött ovációval kezdődött, a mely az ifju elnököt illette. Ugyanis Simonffy Imre kir. tanácsos alelnök meleg szavakkal üdvözölte gróf Szapóry Györgyöt abból az alkalomból, hogy Ő Felsége a király a lótenyésztés terén szerzett érdemei elismerésül a vaskoronarenddel tüntette ki. A közgyűlés éljenzéssel kísérte az alelnök lelkes szavait s a kitüntetés feletti örömet jegyzőkönyvbe igtatta. Az érdekeltséget különösen érdekli annak elhatározása, hogy az 1897. évi kivetés kevesebb lesz 16 krral, mint az idei, vagyis holdanként 64 kr járulékot állapítottak meg. — A csatorna építési munkálatok szépen haladnak előre. A csatorna terület biztosítása is örvendetes eredménnyel folyik. Eddig mintegy 200 kilométer csatorna területre van megszerelve s valamennyit díjtalanul kapta meg a társulat. Számvizsgálókul a jövő évre megválasztottak Koszorus Lajos, Vágó Andor és Fisch Ignác.

— **Felügyelő bizottsági ülés.** A női-iskola felügyelő bizottsága szombaton d. u. 4 órakor gyűlést tartott Veressné Szathmáry Teréz urnőnek lakásán. Az ujjonnan megválasztott felügyelő bizottság majdnem teljes számban megjelent és letárgyalta a folyó ügyeket, egyben pedig S. Szabó József titkár bemutatta az új felügyelő bizottsági tagokat. Ezen gyűlésben hozott határozatokra a napokban visszatérünk.

— **A mérnöki hivatalok betöltése.** Gróf Degenfeld József ma tette közhírré a pályázati hirdetményt a városi mérnöki hivatali állásokra, nevezetesen a főmérnöki, egy építési, egy gépészmérnöki, egy építőmesteri és egy külső utmesteri állásra. Pályázati kérvények 1897. január 1-ig adandók be.

— **Presbyteri közgyűlés.** A helybeli ev. református egyház presbyteriuma tegnap délelőtt tíz órakor Kiss Aron püspök és Simonffy Imre kir. tanácsos főgondnok elnöklése alatt ülést tartott, a melyen számos apróbb fontosságú ügyet intézett el. Gróf Degenfeld József főispán lemondásával, továbbá az M. Kiss István és Sebess György halálával megüresedett presbyteri állásokra behívták a pótagok sorából Koncz Elek, Stahl Géza és Tóth Kálmán. A két előbbi, miután jelen voltak a közgyűlésen nyomban le is tették a hivatalos esküt, míg Tóth Kálmánt a legközelebbi közgyűlésre hívják meg. Miután még Csobán István pénztári ellenőrnek a Mária Terézia alap kezeléséért kért külön díjazást megadták, a közgyűlés déli 12 órakor véget ért.

— **A jövő évi adókiadás munkálatait** már megkezdették és a közönség tájékozása végett a pénzügyigazgatóság most teszi közhírré a tudnivalókat, egy házanként széthordandó hirdetményen, a mely november 23-iki kelettel van ellátva, a nyomdából pedig csak most került ki. Már most igazán kíváncsiak vagyunk, hogy mimódon tehetnek eleget az eljárás szabályoknak azok, a kik az 1896. évi házadó összeírás után építkeztek, vagy bérbeadott épületeik bérjövödelmét be nem vallották: mikor ezen bejelentés és bevallás határideje a törvényes követ-

kezmények terhe alatt 1896 évi november 15-30-ika közti időre van kitűzve? A hirdetményt különben holnap közölni fogjuk.

— **Debreczeni élet** czím alatt a budapesti „Egyetemi Lapok“-ban, az egyetemi kör és az országos magyar diákszövetség hivatalos lapjában a debreczeni főiskola akadémiai ifjuságának életére vonatkozólag rövidebb cikk jelent meg, az akadémia egyik hallgatójának tollából, melyben először is azt konstatálja örömmel, hogy a hosszantartó lanyha, esendes idők után végre frissebb szellő kezd fujdogálni a főiskola ősi falai között. Szól aztán arról, hogy az akadémia polgársága számára nézve az első között foglal helyet a hazai akad. ifjuságok sorában; hogy a főiskola, mely messze vidéknek képezi tudományos gócpontját, elég anyagi alappal rendelkezik ahhoz, hogy nemesak kevés tandíjért, hanem hogy nagy részt ingyen tanítson, jótéteményekkel, alapítványokkal bőven ellátva hallgatóit, sőt a munkakedv előmozdítására nagyszámu, jól díjazott pályázatokat nyit. Es a rendkívül kedvező körülmények dacára, az ifjusági élet, tevékenység eddig oly satnya volt, mely nem illett a debr. akadémia polgárságához; ahhoz az áldozathoz képest pedig mely nem sokára egyetemmé fejleszti a főiskolát, egyenesen méltatlan volt. — A jogász- és theol. segély-egyletek kivételével, melyek kizárólag anyagi érdekeket szolgálnak, az ifjuság nem mutatott érdeklődést a többi egyletek iránt, hanem tétlenül nézte, hogy némely buzgóbbak mint erőlködtek azon, miszerint az ifjusági életet kifejező egyleti tevékenység legalább külsőleg dokumentáltassék. A ki figyelemmel kíséri az ország ifjuságának ügyeit tapasztalhatta, hogy a debreczeni akad. ifjuság alig folyt be országos érdekű ifjusági ügy intézésére, vagy ilyféle eszme megvalósítására s hogy az ifjuság semmiféle nagyobb nemzeti vagy országos ifj. ünnepélyen képviselve nincs. Örvendetes és kívánatos jelenség tehát, midőn most azt mondhatjuk, hogy az akadémián most némi frissebb szellem kezd mutatkozni. A magyar irodalmi önképző társulat az az eddig egy írott példányban megjelent „Közlöny“-ét nyomtatásban akarja kiadni, melyhez a kellő pénzalapot felolvasó estélyek rendezése által teremti elő. De legfontosabb mozgalom az, mely egy olyan körnek megvalósítását tűzte zászlajára, a mely felölelné magába az akadémia egész polgárságát, összetartó, egyöntetű munkásság kifejtése végett, mely összegyűjtene a szétforgácsolt erőket, fellendítené az ifjusági életet és megadná az egyéniséget a debreczeni akadémia ifjuságának. Az eszme, melynek megvalósítására a mozgalom megindult, az „Akadémiai Kör“ neve alatt ismeretes. A cikk írója hiszi s vele mi is, hogy akadémiai ifjuságunk nemcsak számára nézve jelentékeny, de ereje és képessége is van arra, hogy alkalmas körülmények között, komoly magas színvonalon álló s az ország ifjuságát is érdeklő munkásságot is folytasson.

— **„Zion“-estély.** Még élénken emlékeztünkben él a Zion-egylet által az elmúlt nyáron tartott zászlófelavatással kapcsolatosan rendezett s fényesen sikerült estély és ime már újabb vigalmáról adhatunk hírt. — Fel-tétlen elismeréssel kell adóznunk az egylet vezetőségének a jótékonyág érdekében kifejtett agilitásáért, óhajtvá, hogy fáradozásukat megfelelő siker koronázza. Mint értesülünk a rendező-bizottság *hangversennyel kapcsolatos táncestély* rendezését határozta el. A hangversenyen, mely a „Margit“-fürdő disztermében „Sylvester“ estéjén lesz megtartva, közre fognak működni színházunk bájos énekesnői közül: *Kállay Lujza, Kaposi*

Józsa és (felolvasó) Ugy hisz után az kell. Azó játékkuk ség tetsz nyein évrantiát estély az egyike le

lamvasu szerint, Sichern orvosát, előfordu sával. D orvosi r nagy ki nek ez mazásb ezialista roshan. mákból

dásztárs rendezet nyul ke

vét mel ref. egy ját, Sza terén s tette ki először másods kereszti kálta e Szabó zeni I éles at

testpara esendőr főlemliti löválasz hatalom hogy P órspara alát a zésü rit lecsillap öszetü veszető tá s mi ót meg

voly t totta disztern vendék tánczol órakor növend meg. N táncz, lejettete különb dők és millen szerzet máncz tánczol Kálmá ton D Géza l tánczo bravur jutalma különb ki röv betanít A szül rés. A táncz, késő é

mindor

Józsa és Szende Anna, továbbá Vidor Dezső (felolvasás) és Fridmann József (hegedű). Ugy hisszük, hogy ezen nevek felsorolása után az est remélhető sikeréről szólunk sem kell. Azok, kik szép hangjukkal és kitűnő játékkal nap-nap után kiérdemlik a közönség tetszését és az, ki városunk hangversenyein évek óta annyi sikert ért el, teljes garantiát nyújtanak arra nézve, hogy ez az estély az idei mulatságok legsikerültebbjeinek egyike lesz.

— **Orvosi megbízás.** A m. kir. államvasutak hivatalos lapjának közlése szerint, az igazgatóság megbízta dr. Siehermann Adolfot, városunk jeles fogorvosát, a vasuti alkalmazottak körében előforduló fogorvosi műtételek végrehajtásával. Dr. Siehermann az első, a ki fogorvosi megbízást nyert az államvasutak nagy kiterjedésű intézményénél, a melynek ez idő szerint, 441 rendszeres alkalmazásban levő orvosa és 7 birnevés specialista orvosi tanácsadója van a fővárosban, egyes különleges orvosi szakmákból.

— **Vadászat a Halápon.** A debreczeni vadásztársulat 26 tagja tegnap hajtvadászatot rendezett a halápi erdőben. Öt hajtás mellett 58 nyul került terítékre.

— **Temetés.** Ma délelőtt nagy részvét mellett temették el a debreczeni ev. ref. egyház 87 éves nyugalmazott tanítóját, Szabó Józsefet, a kinek a népnevelés terén szerzett kiváló érdemeit kétszer tüntette ki a legmagasabb királyi kegy is, először a koronás ezüst érdemkereszttel, másodszer pedig a koronár arany érdemkereszttel. A megboldogult 63 évig munkálta egyházának veteményes kertjét. Szabó Antal miniszteri titkár, a Debreczeni Ellenőr volt szerkesztője benne édes atyját gyászolja.

— **Megdicséret átirat.** A cs. és kir. 7 hadtestparancsnokság átiratot intézett a budapesti esendőkerületi parancsnoksághoz, melyben fölemlíti, hogy a *Hajdu-Nánásra*, a képviselőválasztás tartamára vezényelt katonai karhatalom parancsnokának különösen feltűnt, hogy Pauer Ferencz őrsvezető, hajdunánási őrsparancsnok, a választás egész folyamata alatt a felizgatott kedélyeket önkezdemenyvezésű ritka higgadsággal és tapintatossággal lecsillapította, egy-egy készülődésben levő összetűzést megakadályozott s csak ez őrsvezető eljárásának köszönhető, hogy a választás minden zavargás nélkül folyt le, miért is őt megdicsőítésre ajánlamba hozta.

— **Alföldi próbabálja.** Alföldi Károly táncztanító tegnapelőtt este tartotta meg próbabáját a Bika szálloda-disztermében. Szép számú közönség, a növendékeken és szülőkön kívül nagyszámú tánzólni vágyó fiatalság gyűlt össze. — Hét órákor kezdődött meg a vizsga, amelyet a növendékek új társas tánczsal nyitottak meg. Nagy tetszésben részesült a kettős steier táncz, melyet Bartók Bella és Hutiray Paula lejtettek ügyességgel. Sorra következtek a különböző tánczok, melyeket felváltva a kezdők és haladók lejtettek. Feltűnést keltett a millenniumi kettős táncz, melyet Alföldi Gyula szerzett s a spanyol kacsucsa, melyet Kálmánczhey Erzsikének kétszer is el kellett tánczolnia. A magyar solót Radó Irén, Kálmánczhey Kata, Alföldi Karola, Márton Dezső, Magos Gyuricza és Vinnay Géza lejtették szépen. Végül Alföldi László tánczolta a hátszegvidéki oláh tánczot bravúrral. — A jelenvoltak tapsokkal jutalmazták a tánczosokat. Az egész vizsga különben Alföldi táncztanár sikerére vall, ki rövid idő alatt oly ügyesen és sikeresen betanította az ifjakat a táncz művészetébe. A szülők részéről sem maradt el az ismerés. A bemutatkozás után kezdetét vette a táncz, mely a Magyariak zenéje mellett a késő éjbe nyult.

— **Érdekes tolvajlás.** A lopásnak nem amindennapi esete foglalkoztatja most a má-

sodik kerületi rendőrkapitányságot. *Kecskés* Sándor nagy-uj-utczai gazdálkodó udvarára az éjjel eddig még ismeretlen tettesek behatoltak s a zár alatt lévő tyuketreczet feltörve, abból kilenez hizott tyuket elloptak. Azonban gondoskodtak arról is, hogy a meglopott gazdának némi vigasztalása legyen, mert valamennyi lopott tyuknak ott azonnal levágták a fejét s madzagra felfűzve a ketreczre akasztották. A kedélyeskedő tolvajokat a rendőrség erőlyesen keresi.

— **Egy millió jótékonyozóra.** Közel egy millió forintról van szó, melyet egy nemesszívű aradi nő ajánlott fel a humanitás és emberszeretet ezéjaira. Aradi újságok ugyanis azt jelentik, hogy Fischer Éliza az ugynevezett „Arenaudvar tulajdonosa, összes vagyonát, melyet egy millió forint értékűre tesz, egy Aradon létesítendő izraelita leányárvaház alapjául ajánlotta fel. A nagylelkű adományozó rendelkezése szerint halála után a vagyonából négyszázezer forint kihasítandó s abból egy birtok lesz vásárlandó olyan ezélből, hogy annak jövedelme a létesítendő leányárvaház növendékeinek ellátására és kiházásítására fordíttassék. — A vagyon többi részéből az Andrássy-ut és Batthány-utca közti óriási telken felépítendő lesz a nagyszabású leány árvaház, melyben a felveendő izraelita árvaleányok teljes oktatásban és kiművelésben lesznek részesítendők és férjhezmenetelig ellátandók. Ha azonban az árvaleányok valamelyike nem akarja férjhez menni, az alapítónő intézkedéséből élte fogytáig az intézetben maradhat, mint e czélre is berendezendő menhelyen. A férjhez menő árvaleányok mindenikének ezer forint kiházásítási járulékot rendel az alapítónő kifizetni.

— **Halálozás.** Mély fájdalomtól megtört szívvel tudatjuk felejtethetetlen jó gyermekünknek és unokánknak Blatner Ferikének f. hó 6-án esteli 10 órákor, életének 11-ik hetében 3 napi szenvedés után történt gyászos elhunytát. Temetése december hó 8-án, délután 2 órákor lesz. A temetést Gebauer „Érezkoporsó-gyár“ temetkezési intézete rendezi.

— **Mikor házasodhatik a katona.** A legutóbbi időben a monarchia mindkét felében többször megtörtént az az eset, hogy az anyakönyvvezetők és a lelkészek oly nem tényleges állományú tiszteket is megeskettek, kiknek a katonai szabályzatok értelmében a katonai hatóságoktól nősülési engedéllyel kellett volna birniok, de ez iratot nem szerezték be. Nem régen a fővárosban is történt hasonló eset és Lobkovitz herczeg tábornoszernagy hadtestparancsnok vádat emelt azért, mert az anyakönyvvezető egy nyugalmazott századost engedély nélkül menyasszonyával összehadott. A közös hadügyminiszter most felszólítást intéz a hatóságokhoz és a lelkészekhez, melyben figyelmezteti őket, hogy a nem tényleges állományú tisztek házasságát csakis abban az esetben nyilvánítsák megkötöttnek, ha a nevezett tisztek a katonai hatóság által kiállított nősülési engedélyt fölmutatják. E szabály alól csakis azok a nem tényleges állományú tisztek vannak kivéve, kik mint rokantak nyugdíjaztattak, továbbá a szolgálaton kívüli viszonyban levő tisztek és természetesen a tartalékos tisztek ama része, kik az aktiválásra nem reflektálnak. A várakozási illetékek szabadságot tiszteknek és azoknak a nyugdíjas tiszteknek, kik helyi szolgálatra vannak előjegyezve, továbbá az aktiválásra törekvő tartalékos tiszteknek nősülési engedélyre van szükségük.

— **Szédelgő betegek.** A fölfedezések korszaka bizonyára még nem fejeződik be a századvéggel. Mindig új meg új kereseti forrásokat eszel ki a pénzszerzés titkos és

nem titkos tudománya. Utóbbi időben különös előszeretettel favorizálnak egy foglalkozást, amely csak annyiból áll, hogy nem foglalkoznak semmivel. Ennek többféle módja van, aminthogy sok fajta az ember is, aki üzi. A legeredetibb bizonyára az, amelyekben névtelen elődök nyomán néhány ausztriai és magyar csavargó jeleskednek. Ez egy értelmezendő, hogy amikor megunták a csavargást, letelepednek olyan városba, ahol kórház van. Betegnek jelentik magukat és gondos ápolásra felvétetik magukat a kórházban s ott addig maradnak, míg a jólétet is megunják. A betegápolás költségeit persze a megtisztelt város viseli. Most is érkezett a hatóságához a belügyminiszternek egy leirata, amelyben arra figyelmezteti, hogy Artman Henrik trausni illetőségű 53 éves, Armonis Lipót, szintén odaváló 53 éves foglalkozás nélküli csavargó, valamint Csuka Péter, sikatori és Pszota Tamásné, Pszota János és Pszota Borbála gümörmegyei csavargók a kórházakban említett módon élőködnek. — A leirat ajánlja a hatóságnak, hogy a jeles embereket, ha netalán Debreczenbe vetődnének, tolonczoltassa el illetőségi helyükre.

— **A sikos járdák ellen.** Ha a tavasznak meg az őszenek a feneketlen sár, a nyárnak az átláthatatlan por, ugy a télnek a sikos járda az átka. Csaknem naponta kapunk panaszokat a szerkesztőségbe, csaknem naponta érkezik feljelentés egyes háztulajdonosok ellen, akik daczára a szigoru hatósági rendeletnek, egyáltalán nem vetnek ügyet járdáik tisztántartására. S most, amidőn az érdekelteket erre figyelmeztetjük, egyuttal ajánljuk, hogy a járda letisztítása után az aszfaltot ne hamuval, hanem homokkal hintsék be, mert a hamu nem elég érdes ahhoz, hogy az elcsuszamlást megakadályozza.

Táviratok.

— *A Debreczeni Ellenőr* saját tudósítójától. —

Az indemnitás megszavazva.

Budapest, december 7. A képviselőház mai ülésén az indemnityt tárgyalták. Napirend előtt az elnök bejelentette, hogy Vörös László államtitkár két mandátuma közül az ó-budairól, Latkóczy államtitkár pedig a halasiról mond le. Ezután Hegedüs Sándor előadó ismertette az indemnityt, amely állami szükségletet képez. A politikai bizalom ennél nem mértékadó, mert nem a kormánynak, hanem az országnak szavazza meg az országgyűlés. Komjáthy Béla és Kossuth Ferencz pártja nevében kijelenti, hogy nem szavazza meg a javaslatot, mert a politikai bizalom szempontjából a 67-es kormánynak kormányeszközöket nem adnak meg. — Választások miatt is bizalmatlanok. Makfalvay a nemzeti-párt, Szalay Károly az Ugron-párt, Major Ferencz a nép-párt, Péchy Tamás saját nevében ellenzik a javaslatot. Lukács László pénzügyminiszter sorra ezáfolja a felhozott ellenvetéseket, mire a ház, ugy általánosságban, mint részleteiben megszavazta a javaslatot.

Az elemek pusztítása.

Budapest, december 7. Bordeaux-ból jelentik, hogy a vihartól felkorbácsolt tenger áttörte a kikötőgátat és elárasztotta a sikságot. Portó Ferraióban is borzasztó vihar volt, mely előtt a hajók a kikötőbe menekültek. — Számos szerencsétlenség történt.

A bukott leány gyilkosa.

Budapest, december 7. Bjelobaba Mártha gyilkosát még mostanáig sem fogták el. Az a nyom, a melyen a rendőrség kezdetben elindult, tévesnek bizo-

nyult. Rendőrségi körökben azonban erősen remélik, hogy elfogják az aljas, vakmerő gyilkost.

Jégzajlás a Dunán.

Budapest, december 7. A jégzajlás a Dunán nagy mérvet öltött. A pár napos hideg következtében a Dunán már elég vastag jégtáblák usznak, melyek ellepik az egész folyam tükröt. A pesti oldalon a lánchíd alatt már jó darabon megállt a jég. A hajók téli szállásaikra vonultak és így a Duna most teljesen elhagyatott.

A szociálista kereskedősegédek gyűlése.

Budapest, december 7. A szociálista kereskedő segédek vasárnap délután a Szechenyi kioszkban gyűlést tartottak. Pfeifer Sándor az ősmert agitátor beszélt, kit a jelenvolt Krecsányi rendőrkapitány többször rendre utasított heves kifakadása miatt.

Irodalom - Művészet.

* „Gulyavölgyi csárdással” zárja be az 1896-dik évi III-dik évfolyamát a „Zenélő Magyarország” most megjelent 24-dik füzetében. Zsadányi Ármánd igen népszerű csárdása ezen 4 szép nótából van összeállítva. „Katonának kell lenni a legénynek”, „Már én többet a fútezzán végig menni nem merek”, „Édes anyám a kendőm” és „Csalfa szive csalfa lelke”. Ezenkívül van még e füzetben Yvontól egy remek szép angol négyes táncz „Aurora” Pas de quatre és Gerdál E. „Milája” című felette dallamos orosz románcz-magyar szöveggel ének és zongorára. A jelen évfolyamnak ez az utolsó füzet, a mely az 1896. évfolyam különösen gazdag és értékes tartalmát röviden összegezve 40 magyar nótát, 10 műdalt magyar szöveggel, 3 kuplét, 4 opera részletet, 5 indulót, 4 keringőt, 8 polkát, 3 csárdást, 1 francia négyest, 25 szalondarabot, 1 négykezes darabot és 3 hegedűdarabot közölt a „Zenélő Magyarország” az 1896-dik évben, mi már magában igazolja, hogy derék munkát végzett e folyóirat, amikor csekély 4 frtért ily gazdag halmazát nyújtotta a legjobban megválasztott zeneműveknek s méltán rászolgált a közönség oly nagy mérvben megnyilatkozott bizalmára. A teljes évfolyam — úgy az 1894. és 1895-diki is pompás diszkötésekben kötetenkint 5 frt 40 kr-ért kapható és a legalkalmasabb karácsonyi ajándéktárgyat képezi. Az 1897-dik IV. évfolyamra pedig előfizethetni egész évre 24 füzetre 4 frt — félévre 12 füzetre 2 frttal a „Zenélő Magyarország” kiadóhivatalában Bpest VI. Csengery-utca 62. sz. a., honnan mutatványszámot ingyen és bérmentve küldenek.

Megöltek egy leányt.

Budapest, december 6.

Megöltek egy leányt, akinek nincs neve. A gyilkos megölte, hogy elrabolhassa tőle azt a kevés ezüstpénzt, amelyet az olesó szerelem vásárjain szerzett. Rövid pár év óta már harmadik eset ez s a Manicza Anna Gerdenics Auguszt sorsára jutott a poétikus nevű Bellobaba Mária, a harmadik áldozat. A Csengeri-utca 48-ik számú egyemeletes háza hirdhet volt már régóta. A tévedt nők találtak benne otthont. Most is három van benne.

Az első emeleten, ahova szük falépcső vezet, a 30-ik szám alatt lakott Bellobaba Mária, egy huszonegy éves szép barna lány, a ki a Zágrábbal szom-

szédos Muffliczáról jött a fővárosba. Itt eleinte szobalány volt, szobalányból lett kaszirnő, kaszirnőből pedig tévedt nő, ki az utcái lámpásoknál fitogtatja csinos arcát.

Bellobaba Mária hat héttel ezelőtt költözött Wranka Józsefnéhez az első emeletre, ahol egészen külön lakott a folyosón.

Wranka Józsefné háziasszony szombatn reggel tíz órakor szokása szerint benyitott a leányhoz, hogy fölköltse. Már az is meglepte, hogy a konyhaajtó nem volt bezárva, de azt hitte, hogy a leány elfeledte becsukni. Azután a szobaajtóhoz ért és kopogtatott. Semmi válasz. Megpróbálta a kilincset: az ajtó nyitva volt.

Alig lépte át a küszöböt, iszonyatos dolgot látott. Bellobaba Mária a divánon hanyat dőlve feküdt a lehető legindiszkrétebb pongyolában. Nyaka át volt vágva és a fehér fejjárkást megaludt piros vér szennyezte be.

Az asszony fellármázta a házat, a kíváncsiak betódultak a szobába és borzongva nézték a meztelen halottat. Egy félóra múlva már ott voltak a meggyilkolt szobájában a rendőrség és a törvényszék kiküldöttei.

Rögtön hozzáfogtak a vizsgálathoz. A szobában teljes rend volt és a leányon sem látszottak nyomai a küzdésnek. Haja sem bomlott ki, simára volt fésülve, és egy-két fru-fru kaczerán simult a sapadt homlokára. Pirosra festett ajka, korommal feketített szemöldöke rémesen leritt a szederjes arcáról.

A házkutatásnál csak két krajezárt találtak; az egyik az ablakdeszkán volt, a másik az ágy alatt. Pedig az áldozatnak volt pénze, mert még tegnap este, a mikor az asszonyával vaosorázott, mesélte, hogy az imént is pár forintot kapott. Ékszerrei is hiányoztak.

Megállapították azt, hogy a társadalmon kívül álló e nyomorult teremtet gyilkosa ölekezés közben éles késsel vagy beretvával ölte meg akképen, hogy fejét leszoritotta és hirtelen előrántott késével gégejét átvágta. Dulakodásnak semmi nyoma, a halál rögtön beállott. A gyilkos még kapuzárás előtt eltávozott, mert a házmesterné egész éjjel senkit sem ki, sem be nem bocsátott.

A gyilkosra nézve nem tud felvilágosítást adni a háznép. Nem láttak senkit a leánynyal, kivéve azt az urat, aki még nyolcz óra előtt távozott a leánytól és a ki azt a két ezüst forintot hagyta Bellobaba Mária asztalán, a melyért a szerencsétlen hajadonnak meg kellett hálnia.

A detektívek most a leány szeretőit hajszolják. Ezek közt a gyanu Ós-Budavára egyik alkalmazottjára irányul, a ki két hónap óta kenyér nélkül van és többször járt a leánynál. Keresnek egy muzsikust őrmestert is, a ki szintén törzsvendége volt a leány éjjeli szobájának. Bellobaba Mária gyakran fölkeresték honfitársai a horvátok is és nem lehetetlen, hogy a gyilkos ezek között van.

Az áldozat jó kedvű, barna haja, fehér képű leány volt, a kit nem bántott az, hogy a társadalom kiközösítette az erkölcsös világból. Tegnap este a Jambot énekelve ment le a lépcsőkön és a háznép közül még valaki meg is jegyezte:

— Boldog ez a Mari, nincs semmi baja.

Szabolcs.

Mintha két óriás íj volna letéve
Smaragd zöld paizsnak kellős közepére,
Zöld pázsitos réten úgy áll Szabolcsvára
S komoran, egykedvűen bámul a Tiszára.
Ezerév repült el ideig felette,
Vén hátát az idő mohával befedte.

Sánczain a szél is mintha lopva járna
S félve, hogy megszakad ezer éves álma.

Egyik oldalánál nádak sűrűsége

Nőtt az agyagos föld zombékos vizébe.

A másik oldalon ákác és gyümölcs fák,

A kis Szabolcs falvát lombjukba takarják,

Tornyalátszik csupán, mely messze néz, hallgat

S a fák koronáján csillog, mint a harmat.

Alszik a vén földvár, — ugyan mit álmodik?

S miket nem álmodott annyi sok századig?

Ki tudná?! — ki baj közt hunyja le a szemét,

Torz álmok rémitik nyugtalan szellemét:

Mikor ő elaludt s vele a sok „bátrak”,

Hej! akkor, még akkor csatás idők jártak.

Nem alkony öntött pirt a Tisza vizére,

Hanem a hősöknek omló piros vére.

Bonnem, szülöttjében eme törpe kornak

Nemes, nagytratóró gondolatok forrnak,

A mint nagy messziről a két sánczot nézema

S eltöprengem rajta, mi történt ott régen.

Álmodozó lelkem a multakba téved

S gyorsan át repül egy letűnt ezredévet.

Nem terhel a jelen, ez a nehéz átok,

Most a multba nézek, most a multba látok.

A sánczokon belül nyüzsgő élet támad,

Kócsagtollas hősök rendezkednek, járnak.

Nincs köztük vezényszó, kiabálás, láрма,

Mintha az egész had ellensége várna.

Pedig csend van körül, csak a Tisza mormol.

Néha egész halkán s felesattanva olykor,

Ha két sötét örvény neki ront egymásnak

S lent a víz fenekén üles kutat ásnak.

De im a vár mellett a nádas megmozdul . . .

Ott vonul az ellen alattomban, orvul

S bár magát mindenkép rejteni akarja,

Meg-meg villan itt-ott halált hozó kardja.

És mit a galád nép gyilkolásra szán, visz,

Felnyulik magasra egy-egy buzogány is.

Csuszva, mint a kigyó tartanak a várnak

S zajtalanul egymás lábnyomába hágnak.

Perez-perez után mulik — s kürt szava nem

Körül a vidéken mélységes mély csend ül.

Jaj! neked jaj magyar, mindjárt reád törnek!

Véred inni valót ad a szomjas földnek!

Nézzétek a nádas! ellenség jön rátok!

A harosi riadót miért nem fuvjátok?? . . .

Egyszerre a szívem elszorul, megrendül,

A várban a harci tárogató zendül . . .

Tárogató hangra megrezzent a lelkem

S magamat a jelen karjai közt leltem.

Oldalán a várnak pázstor ember játszott

Repedt klarinettjén egy bus néprománczot.

Közben elfogyott a szikrázó nap utja,

Egy arasznyi kell még s végképen meg

futja . . .

Már le is hanyatlott, gondját ma letette,

Hosszu, piros felhők uszkálnak felette.

Nádasban nem villog lappangó nép kardja.

A sás görbe kardját félhomály takarja.

Lassan a mint száll az alkonyatnak árnya,

El vész szem elől a gyékény buzogánya.

Kócsagtoll sem látszik már belül a váron.

Árvalányhaj volt csak, — s eltűnt, mint az

álom.

Alant a pázsiton fehér felhők járnak,

Sóhajtásai tán a szöke Tiszának . . .

Messze napnyugaton az alkonyi szélben

Jegenyék hajlongnak a láthatár szélén.

A mint imbolyognak egy balra, más jobbra,

Mintha mindenik egy sötét ecset volna

S a sirjába roskadt fény királya felett

Korom feketére festik be az eget.

Barát Sándor.

CSARNOK.

Az én Jokóm.

A Debreczeni Ellenőr részére németből ford.

Kalocsa Róza.

— (Folytatás.) —

— Csak te ne beszélj gyermek; a macskapecsenye nem is olyan rossz és bizony nem egy urficska fizette meg a vendéglőben drágán nyulpecsenyét, a mely pedig előbb nyávozott.

A majom megint felugrott és keservesen jajgatott, Feri olyan kétségbeeső, érdeklő szemeket esínált, hogy az épen a beteg teheneknél időző állatorvost behivathattuk, anélkül, hogy a fiut kényeztettük volna engedékenységgünkkel.

Szomszédaink érkeztek hozzánk és épen kedélyesen üldögéltünk a kávéasztal körül, mikor Feri, az ő kiméletlen őszinteségével közénk rontott nagy örömrivalgás közben.

— Ne nyugtalankodjunk a majom miatt, azt mondta az állatorvos! Az állatorvos édes apja sokáig inasa volt a generalis nagybácsinak és jól ismeri a nagy-nénit is; aztán azt is mondta az állatorvos ur, hogyha az a néni vette azt a festődobozt, akkor azok az olcsó növényeknek a világon semmiféle majmot nem fognak megmérgezni.

Fojtós volt a levegő, még fojtósabb a hangulat.

— Kedves jó néni, csak nem haragszik arra az ostoba gyerekre, kérdeztem, mikor a vendégek eltávoztak.

— Haragudni, oh, de hogy hűgomaszony, csak akaratom ellenére is összehasonlításokat teszek a mostani gyermeknevelés és az én gyermekkorombeli nevelés között. Nos hát meg kell szokni, hogy tisztességes ember ajándékait, melyeket ez előtt firól fira tartogattak, mai világban embercsufra vadállatok martalékául dobják azoknak megmérgezésére, mely megmérgezés folytán közönyösen kell fogadni az új flanelpongyolák tönkremenését is.

— Igaza van édes néni, csak arra kérem, hogy ezt a szerencsétlen majmot, hisz látja, hogy senki sem akar tőle megszabadítani, tekintsük kivételes állatnak.

— Nagyon örülök, hogy dolgaitok oly rendkívül jól folynak, mikép kivételes állatokat is tarthattok, nekünk bizony nem jutott ilyesmire.

A következő napok elég csendesen teltek el, talán, mert a majom betegeskedése folytán annak tevékenysége is megbénult és ugyanennek következtében Ferike is illendőbben viselte magát. Ez eltartott ama szerencsétlen déli órákig, a mikor Miska az ebédnél szorgosan kínálta a pecsenyét és mártást, de egyuttal sugdosott a gyermekekkel, amely körülmény tapasztalatunk szerint mindig valami gonoszat jelentett.

— No, csak annyit mondom, hogy az egész szoba egy tócsa.

— Mi baj Miska?

— Semmi baj sincs, csak a majom huzta ki egy kiesit a quarariumnak alól a dugóját és így a kis szoba meglehetősen víz alatt volna, ha az új függönyeknek a padlón heverő része fel nem szitta volna a vizet.

— És az állatok?

— Na persze az állatok! A szalamandrárt a majom meglehetősen összerágcsálta, csak egyik lábát hagyta meg — a tekenős békát meg már párnap óta nem találjuk.

— És az aranyhal?

— Az aranyhal? Az a legdiszesebb helyen van, a névjegycsészében.

— Hallod Feri? — Feri! mit mondasz ehhez.

Ferike teleszájjal rágta a pecsenyét és csak úgy odavetve mondá:

— Semmit, ugyis olyan ostoba unalmas állatok voltak.

A délután kelletlenül telt el, kerestük a kis teknőscsót. A természetrajz ugyan azt állítja ezekről az állatokról, hogy egy-két hétig is megélnek éhen szomjan; de hogy ilyen éhség és szomjuság próbája az én közvetlen közelemben történjék, az még is kellemetlen érzést keltett.

Estve Kunigunda néni váratlanul megjelent a férjem szobájában.

— Kérni akarok, kedves Ernő, hogy a közelebbi napokban vitess ki engem a pályaházhoz. Egy nagyobb pénzüsszeget iderendeltem magamnak, ezt még szeretném bevárni és azután a magam négy falai közé akarok visszavonulni, zavartalan békességbe.

— De néni, azt reméltem, hogy néhány hétig, mint kedves vendégünk, nálunk fogsz maradni.

— Mondd kedves öcsém, hogy azt gondoltam, ezzel határozottan közelebb jutsz a valóhoz; én is azt gondoltam, hogy a ti családi körötökben még néhány hétig jól fogom magamat érezni.

— És nem érezted magadat jól nálunk?

— Részben igen, a mi téged, feleségedet és a gyermekeket, meg az egymás közt való szeretetteljes együttélést illeti. Azonban én nagyon is régiszabásu vagyok, hogy házatoknál a kivételes elveket böles hallgatással tudjam elviselni; gyermekeiteknek kivételes nevelési rendszerét ép úgy nem bírom elnézni, mint az egyes dolgokban való könnyelmű pazarlást, mint például a drága függönyöknek alsó részét, suroló rongynak használni, ha a kivételes állatnak tetszik a házat viz alá meríteni (Folyt köv.)

Debreczeni városi színház.

Folyó szám 73.

Bérlet 57. sz.

Hétfőn, 1896. december 7-én,

ujdonság: itt először:

A zónás atyafiak.

Eredeti bohózat énekekkel 3 felvonásban. Irtá: Follinus Aurél, zenéjét szerző: Follinus Emil.

Kiadó és laptulajdonos:

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felölös szerkesztő: Kocz Ákos.

Leszállított árak!

Leltározás alkalmából decz. hó 1-től kezdve a raktáron lévő

Női ruhaszöveteket

színes selymeket,
mosó velezeket, atlas-
satin és batisztokat,
haraszt-kendőket, téli
gyapju nagykendőket,
leány- és flu-gyermek-
rukákat,

valamint

szőnyegeket, függönyöket
tetemesen leszállított áron árusítjuk el.

SZABÓ LAJOS FIAI

Debreczen, Rózsator.

1105-0-2

Több ezer db
maradék
női ruhaszö-
vetekből
feltűnő ol-
csó áron!

Női kézimunkák

előrajzolva, kezdve és készen

minden hozzávalókkal

a legolcsóbban kapható

Boros Testvéreknél

Debreczen, Kossuth-utca 3. sz.

1096-50-2 Tessék mintát kérni.

968

1896.

Pályázati hirdetmény.

Debreczen szab. kir. város újonnan szervezett mérnöki hivatalánál következő állások fognak kinevezés útján betölteni, melyekre nézve ezennel pályázat hirdetik, u. m.:

1. Főmérnöki állás, mely évi 2000 ft fizetés, 300 ft lakbér és 1000 ft működési pótlékból álló javadalmazással van összekötve.

2. Építési állás, mely évi 1800 ft fizetés, 300 ft lakbér és 500 ft működési pótlékból álló javadalmazással van összekötve.

3. Gépész-mérnöki állás, mely évi 1800 ft fizetés és 250 ft lakbérből álló javadalmazással van összekötve.

4. Építő mesteri állás, mely évi 1000 ft fizetés és 200 ft lakbérből álló javadalmazással van összekötve.

5. Egyik külső útmesteri állás, mely évi 650 ft fizetés, 100 ft lakbér és 200 ft úti átalányból álló javadalmazással van összekötve, s mely állás az 1873. évi II. törvénycikk értelmében első sorban igazolvánnyal bíró alisztek részére van fenntartva.

Felhivatnak az ezen hivatali állásra pályázni kívánók, hogy kellőleg felszerelt s képesítettséget igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeiket hozzám **jövő 1897. évi január 10-ik napjának délutáni 5 órájáig** annyival inkább benyujtsák, mert később érkező pályázati kérvények tekintetbe vétetni nem fognak.

Megjegyeztetik, hogy oly útmester, ki a megfelelő minősítéssel nem bír, csak ideiglenesen alkalmaztathatik és a törvény és szabályrendelet által előírt útmesteri vizsgát egy év leforgása alatt tartozik letenni.

Debreczen, 1896. évi december hó 5-én

Gróf Dégenfeld József,

1109-2-1

főispán.

Tüzifa-eladás.

Első minőségű hasábfa
ölenként 12 forint.

Első minőségű gömbölyüfa
ölenként 10 forint

házhoz beszállítva

és

☛ ölekbe kirakva. ☛

Előjegyzéseket elfogad:

Csanak Fózsef

fűszerkereskedése. 1107-2-1

2982.

1896. T.

Árverési hirdetmény.

A h.-nánási kir. jbiróság mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy id. Gönczi Juliánna, mint Bene Zsófia engedményese hajtatonak Gönczi Juliánna végrehajtást szenvedő elleni 100 frt tőkekövetelés és járnélkai iránti végrehajtási ügyében a h.-nánási kir. járásbiróság területén lévő H.-Nánason fekvő, a h.-nánási 1573. sz. tjkyben A + 1632. hrsz. alatti s a h.-nánási 1576. sz. tjkyben A + 1636. hrsz. alattira s természetben egy egészet képező egész ingatlanra az árverést 1000 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi február hó 5 ik napján d. o. 9 órakor a h.-nánási kir. jbiróság árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladhatni fognak.

Árverezni szándékozők tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 100 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz 42. §-ában jelzett ártólyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt H.-Nánáson, a kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóságnál, 1896. évi október hó 19. napján.

Beóthy,
kir. jbir.

1108-1-1

Újdonságok!

Karácsonyi ajándék-tárgyak

és

Gyermek-játékok

legjutányosabb árban beszerezhetők

Szent-Királyi Tivadar

műiparú raktárában. 1100-7-2

Szeplő, májfoltok és az arcz minden tisztátalansága ellen legjobb szer a

Dr. Sichulsky arozkenőcse.

Egy tégely ára 50 kr.

Kitünő hatású bedörzölő szer **csusz, kőszvény és derékfájás ellen, rándulás vagy hülés okozta ideg- és izom-fájdalmakat** biztosan megszünteti a ma már nagy elterjedtségnek ösvendő

PARADICSOM SZESZ

nagy üveg 1 forint, fél üveg 50 krajczár.

Köhögés, rekedtség, nátház ellen biztosan hat a

Dr. Balassa mellthea,

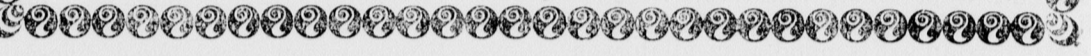
egy doboz 20 kr.

Felsorolt szerek kaphatók

FÜLEKY PÁL gyógyszer-tárában

DEBRECZEN, Péterfia.

1085-25-7

KOMMER

METROPOLE

szálloda

BUDAPEST, Kerepesi-ut 58.

a villamos vasut és a lóvasut, valamint a közp. pályaudvar és a népszínház közvetlen közelében, **ujjonnan berendezett, a kor követelményeinek minden tekintetben megfelelő szálloda, felhúzó géppel, villámvilágítás- és gőzfűtéssel az összes helyiségekben. Szobaárak: 1 frt 60 krtól feljebb, beleértve fűtést, világítást és kiszolgálást, a miért külön felszámítások nem eszközöltek.**

1086 4-4

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziszert ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzölésként alkalmaztatik kőszvényél, csúznál, tagzsaggatásnál és meghúléseknél és az orvosok által bedörzölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszert, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszer-tárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.**

Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállítók, Rudolstadt (Thüringia).

1067-56 2

A mai nappal kezdődik
rendkívüli leszállított árak mellett a

nagy

1106-1-1

karácsonyi alkalmi eladás

BOSZNAI J. és TÁRSA divatáruházában.

„Csokonai” nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1896.

Deb

Előfizetés

Egész évre

Félévre

Negyedévre

Egy hóra

Egyes száma

Mégjelentkező

nap, vasárnap

telvére

Jez

(D)

legesur

szebb r

Az a p

ségi ke

musáva

szert te

Nó

Pláne a

zeti pá

hogy i

értelme

Vajjon

vannak

nak a

azért t

gót, ho

siessen

Ez

értelme

mi. A

nemzet

jezés n

üres fr

nemzet

fogalom

létezik,

nak pár

világ, a

— K

Nem

mit, de az

levelek da

valaki elő

márciusi

földet és t

ég a föld

sötét töme

gatózva já

— K

az ör és u

és fojtott

helyen?

— É

— D

— É

— M

hangosan,

mét. — A

hogy itt b

mit kóboro

— H

— M

a temető

— Ö

Szent Józ

zása válik

— Ne